

Verstand op nul, blik op oneindig

Hij doorliep de gehele jeugdopleiding van FC Groningen met succes en was één van de grootste talenten van zijn generatie. Maar het was Jordi Hoogstrate die de keerzijde van de medaille leerde kennen. Blessureleed op lichamelijk én mentaal vlak maakte al dat hij twee jaar geleden na een vliegende start moest stoppen met voetballen. Na dit seizoen zegt Hoogstrate eveneens het trainerschap gedag.

Op 17-jarige leeftijd debuteerde Hoogstrate in het eerste elftal en niet lang daarna werd hij voor een slordige drie miljoen euro verkocht aan PSV. De wedstrijden voor Jong Oranje lijken het sprookje compleet te maken, maar dan achtervolgt de tegenspoed hem. Hoogstrate oogt nu ontspannen, maar zijn leven is de afgelopen jaren als een sneltrein voorbij geraasd.

Al voor zijn vertrek naar PSV had Hoogstrate last van de druk om te presteren. Waar anderen dit moeiteloos van hun schouders kunnen laten glijden, eiste de jonge voetballer perfectie van zichzelf. Zijn gevoel vertelde hem dat hij nog niet toe was aan de transfer, maar aan de andere kant leek het niet meer dan logisch.

Een denker

Hij is altijd een denker geweest, maar ten tijde van zijn overstap naar PSV werd het een warboel in zijn hoofd. De vraag of dit wel echt zijn droom was; omgaan met het gevoel dat de wereld over zijn schouder mee keek. De druk van de buitenwereld, en vooral de druk vanuit zichzelf om te presteren.

Hoogstrate werd getroffen door een identiteitscrisis en moest erg diep gaan om zichzelf terug te vinden. Nadat hij zijn leven weer op de rit had, werd hij achtervolgd door blessureleed. Hij scheurde een aantal malen de kruisband in zijn knie en moest daardoor in 2009 al op 25-jarige leeftijd stoppen als profvoetballer.

Niet klaar

De afgelopen twee seizoenen was Hoogstrate als trainer werkzaam voor de jeugdafdeling van FC Groningen. Voor volgend seizoen lag er een aanbieding klaar om als trainer aan de slag te gaan bij de D3. Hoewel de stap van assistent-trainer naar trainer/coach heel erg logisch leek, voelt Hoogstrate zich hier nog niet klaar voor.

In de toekomst ziet hij zichzelf wel als jeugdtrainer verbonden aan de club waar hij groot werd, maar het is eerst tijd om op eigen benen te staan. Voor het eerst sinds een hele lange tijd zelf beslissen wat hij wil doen. Niet leven volgens de wetten van het voetbalseizoen, maar ontdekken wat de wereld nog meer te bieden heeft.

Zelfbescherming

Terugblikken op zijn carrière als voetballer doet Hoogstrate niet vaak. Het heeft nog te veel lading en uit zelfbescherming durft hij zijn talent niet goed te erkennen. Het grote verschil tussen stoppen als voetballer en stoppen als trainer is dat hij nu heel bewust stopt als trainer. Als voetballer had hij geen keuze, want als er een mogelijkheid was om met een kunstknie verder te voetballen, dan had hij dit zeker gedaan.

De drang om te bewegen heeft er altijd ingezeten en de liefde voor het spelletje zal nooit verdwijnen bij hem. Natuurlijk denkt hij er wel eens aan om weer voorzichtig aan te beginnen met voetballen, maar zelfs op een lager niveau voetballen, behoort niet meer tot de mogelijkheden.

Wijde wereld

En nu wil hij de wijde wereld in. Dat de wereld erg groot is, beseft Hoogstrate maar al te goed. De eerste periode na de aankondiging van zijn vertrek voelde hij zich vooral heel vrij. Nu het begin van het volgende hoofdstuk in zijn leven dichterbij komt, vindt Hoogstrate het echter lastig om concrete doelen te stellen. Aan de ene kant omdat hij niet precies weet welke richting hij op wil, aan de andere kant omdat hij het moeilijk vindt om zich weer ergens aan over te geven. Bang om weer in een situatie te komen waarin hij gekwetst kan worden.

Onder het masker van de zelfbewuste jongeman zit nog steeds de onzekerheid, die hem nog altijd dwars kan zitten. Even heeft hij getwijfeld om wel bij FC Groningen te blijven, maar om invulling aan zijn leven te kunnen geven moet hij zelf van de sneltrein stappen.

Vrijheid

Tien jaar geleden lag de wereld aan zijn voeten. Nu, tien jaar later – hetzij op een andere manier – weer. Niets is treffender dan de opmerking dat hij al bijna een heel leven achter zich heeft en nog een heel leven voor zich... De vrijheid die Hoogstrate voelde toen hij zijn besluit nam, smaakt naar meer. Doel één is een welverdiende vakantie. “En daarna?” Hoogstrate glimlacht, “daarna moet ik toch echt gaan bedenken wat ik zelf wil doen. Misschien ga ik wel studeren, op het HBO. Ik hou van leren dus dat lijkt me wel erg leuk!”